

de i givet fald, hvis den skal være der, selv må finde ud af at tage, uden at Folketinget går ind og påvirker dem med den form for lovgivning, som beslutningsforslaget lægger op til. Det er efter vores opfattelse utidig indblanding for nu at bruge et udtryk, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil brugte for lidt siden i en anden sammenhæng og med en modsat betydning.

Der er flere ordførere, der har kædet denne mulighed for, at folkekirken og andre trossamfund skal kunne medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab, sammen med den udvikling, der er sket, siden lov om registreret partnerskab blev vedtaget, velsagtens i 1988 eller 1989, og det tror jeg såmænd er meget rigtigt.

Jeg tror, at den lov, som blev vedtaget dengang, har betydning meget i vores samfund, og jeg tror også, at den har betydning noget for synet på ægteskabet. Hr. Jesper Langballe var inde på en lang historisk redegørelse om ægteskabets betydning, og den skal jeg ikke gentage, og det kan jeg heller ikke, men jeg vil sige, at jeg sådan set er meget enig i de principielle betragtninger, som hr. Jesper Langballe gjorde omkring ægteskabet og dets betydning: at man netop har en veldefineret ramme for samlivet mellem mand og kvinde. Jeg er fuldstændig enig.

Det var også baggrunden for, at Kristeligt Folkeparti, som det jo hed dengang, gik imod loven om registreret partnerskab. Vi ønskede ikke at sidestille en anden samlivsform med ægteskabet rent juridisk, uanset at der så bare er tale om en registrering, som hr. Jesper Langballe siger, for det får større betydning for et samfund også kulturelt set, når man vedtager den slags love.

Det skal ikke forstå sådan, at vi ikke mener, at homoseksuelle skal nyde nogen rettigheder i vores samfund; vi mener f.eks., at de arvemæssige spørgsmål, som man fra nogles side ønskede at tage højde for i forbindelse med registreret partnerskab, godt kunne ordnes i arvelovgivningen i øvrigt.

Men det er en saga blot, jeg skal ikke genoptage den debat her, men da blot nævne den for at sige, at det selvfølgelig også spiller ind i forhold til vores overvejelser i relation til det beslutningsforslag, som vi nu behandler.

Vores argument er altså først og fremmest, at det for os at se vil være et politisk overgreb mod både folkekirken og andre trossamfund, hvis man gennemfører det fra Folketingets side. Jeg kan sige, at i den kristendemokratiske folketingsgruppe er vi helt enige om, at vi ikke skal blande os i kirkens indre anliggender, for så vidt

angår det spørgsmål her. Så er der i øvrigt heller ikke nogen af folketingsgruppens medlemmer, der mener, at folkekirken eller andre trossamfund skal tilbyde denne mulighed for at kunne indgå registreret partnerskab andetsteds end på rådhuset, sådan som det er i dag.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu siger hr. Jann Sjursen, at det ville være et overgreb på folkekirken, hvis man gennemfører det her beslutningsforslag. Betyder det, at hr. Jann Sjursen er af samme opfattelse som ministeren, at hvis folkekirken selv ønsker det, så skal denne lovgivning, som der lægges op til i det her beslutningsforslag, vedtages?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Som jeg redegjorde for, er det folketingsgruppens opfattelse, at det ville være et overgreb, fordi man så blandede sig i kirkens indre anliggender. Hvis der kommer en forespørgsel fra folkekirken selv, så foreligger der selvfølgelig en ny situation.

Men så må jeg altså bare meddele med det samme, at der ikke er nogen i den kristendemokratiske folketingsgruppe, som ville kunne støtte et sådant lovforslag af andre grunde, men det kan vi jo så tage, når den debat til sin tid måtte komme op i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu tror jeg egentlig, at der kom klarhed over det, men bare lige for at være helt sikker: Det, det handler om, er, at den kristendemokratiske folketingsgruppe er imod, at man foretager visser og registreringer – you name it – i folkekirkeligt regi, ligesom man var imod indførelsen af lov om registeret partnerskab, og det er man, uanset hvad folkekirken siger. Det vil altså sige, at man tager principiel stilling til det her i stedet for at tage stilling til, hvorvidt det er utidig indblanding. Man kan sige, at hvis det nu var, at kirken faktisk havde bedt om det her, så ville Kristendemokraterne alligevel stemme imod. Det er i virkeligheden det, hr. Jann Sjursen siger. Det kan jeg sådan set godt forstå, og jeg har i virkeligheden fuld respekt for det udgangspunkt, at man tager principiel stilling til sagerne, uanset hvad forskellige lobbyorganisationer eller andre måtte mene om dem.